

רבינו הקדוש

רבי יהודה הנשיא

דבר מנהל המוסדות

פנייה אישית

זה למעלה משנתיים שאנו זוכים להיות שליחים של כלל ישראל אצל התנא הק' רבי יהודה הנשיא, רבי ססדר את המשניות ובכך הציל את כל התורה שבע"פ שלא תשתכח מישראל.

מרגש לראות בכל פעם אנשים שבאים לפקוד את ציונו הק' בפעם הראשונה בחייהם, כשתופעה זו מתרחבת והולכת ככל שהמוסדות הקדושים שהחלו לפעול במקום – הולכים וגודלים, היות ואנשים חשים שהמקום פעיל ונעים לשהות בו, דבר שלא קרה עד לפני שנתיים זאת כיוון שהמקום לא נגיש מבחינת כבישים ותחבורה.

הדבר - מחייב אותנו להמשיך בהפעלת מערך הכוללים במקום כשבמקביל העובדות הם שכל הזמן זורמים אלינו סיפורי ישועות בכל התחומים; **בריאות, זיווגים, שלום בית, זש"ק, ובפרט הצלחה בלימוד התורה אצל הילדים ופרנסה בשפע**, כמאמר הגמ' "תורה וגדולה היו אצל רבי במקום אחד", הדברים חוזרים על עצמם אצל אנשים ששותפים בהחזקת המוסדות הקדושים, סיפורים שחלקם הקטן מובא בחוברת שאתה מחזיק בידך כעת.

כולנו תפילה לבורא עולם שנזכה הלאה להמשיך עם המפעל הקדוש הזה, שמרבה תורה מרבה קדושה ומרבה ישועות בעולם כולו.

המשמש בקודש בדחילו ורחימו אצל רבינו הקדוש התנא האלוקי
רבי יהודה הנשיא

אהרן נאני

ערב ההילולא קדישא ט"ו כסלו תשפ"ג

מו"כ:
מוסדות רבי יהודה הנשיא בציפורי ע"ר

כל הזכויות שמורות

עיצוב ועימוד:
עלכת | 054-84-720-75

תוכן העניינים

| 4

תולדות
רבנו הקדוש
רבי יהודה הנשיא

| 5

מראות
מהנעשה והנשמע
בציון הקדוש
בשנה החולפת

| 6

סיפורי
ישועות
מהציון הקדוש

| 9

הישועה שלך

| 10

'נשמה טהורה'
סיפורת

| 12

מעמד מרטיט
ונורא הוד
בחצות הלילה

מהנעשה והנשמע בציון הקדוש

בשנת תשפ"ב

הילולא קדישא
ט"ו כסלו תשפ"ב

כולל המשניות
מידי יום בימוו בציון הקדוש

תפילת חצות המסוגלת
ליל ט"ו בכסלו תשפ"ב

תפילת השל"ה
ערב ר"ח סיון תשפ"ב

רבינו הקדוש

רבי יהודה הנשיא מסדר המשניות הקדושות

שתי שולחנות

לרבי היה "שתי שולחנות" דהיינו תורה וגדולה במקום אחד (גיטין נט ע"א) עד שאמרו (ב"מ פה ע"א) אהורייריה (שומר הסוסים) דבי רבי הוה עתיר משבור מלכא, רבי היה עשיר עצום, עד כדי כך שלא חסר על שולחנו דבר לא בימות החמה ולא בימות הגשמים, ואעפ"כ בשעת פטירתו זקף עשר אצבעוֹ תיו כלפי מעלה ואמר: "רבינו של עולם, גלוי וידוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותיי בתורה, ולא נהייתי מן העולם הזה אפילו באצבע קטנה יהי רצון מלפניך שיהא שלום במנוחתו".

ע"י כוחו הרוחני זכה רבי להשפיע על עם ישראל השפעות רוחניות וגשמיות גדולות, כשבזמן שהיה גר בציפורי לא הפילה אישה פרי בטנה.

פטירתו ומקום קבורתו

רבי נפטר בט"ו כסלו בערב שבת וגזרו עקב היותו נשיא ישראל, שכולם יבואו ללויה ללא יוצא מן הכלל, לאחר ההלווייה יצאה בת קול מן השמים ואמרה שכל המלווים מזומנים לחיי העולם הבא, הגמ' מספרת שהיה אחד שלא הגיע, וכששמע שהפסיד חיי עולם הבא עלה לגג והפיל עצמו, יצאה בת קול ואמרה אף הוא מזומן לחיי עולם הבא.

מדברים אלו רואים את גודל כוחו העצום של רבי בקדושתו ופרישותו, תו, ואף לאחר פטירתו שזיכה אדם פשוט בחיי עולם הבא, ובוודאי שהשפעות אלו נמשכים עד היום.

ציונו של רבי נמצא בסמוך ליישוב ציפורי, דבר שנקבע ע"י ה"שיטה

שנאסר ע"י משה רבינו, וזאת משום שראה שהתורה עתידה להשתכח מרוב צרות ובעיקר המחלוקות שנוצרו, וע"כ עמל לקבץ את כל דברי החכמים בזמנו לשישה סדרי משנה אלו המשניות הקדושות, בהם קיבץ את כל חלקי התורה.

דבר זה גרם לכך שכינויו בפי הרבים נעשה 'רבי' דהיינו מפאת חשיבותו וגדולתו נעשה לרבי הידוע, למעשה המשניות משמשות את הבסיס לכל ההמשך – תלמוד בבלי, ירושלמי, ברייתות, תוספתות, וכן הלאה.

מאז החלו התפילות על הציון הק', החלו לזרום למזכירות המוסדות, ישועות נפלאות וגדולות, אם בנושאים רוחניים ואם בנושאים גשמיים, אשר רבי בכוח השפעתו כשמיים מחולל למען התורמים למוסדות הקדושים הקרויים על שמו ולזכרו, בפרט נערמו כמה וכמה סיפורים מיוחדים על הצלחה בלימוד התורה שכידוע בכוח המשניות לפתוח את השכל, ואף מ'מזוני רוויחי' לא נעדרו הסיפורים, שכן "על שולחנו של רבי לא חסרו צנון וחזרת לא בימות החמה ולא בימות הגשמים".

כל עם ישראל לומדים את תורתו, מנערים ועד זקנים, כולם מעמיקים בתורה שבעל פה שנכתבה על ידו, לפניכם קיצור מתולדותיו של נשיא ישראל המכונה בשם "רבינו הקדוש" ע"ש קדושתו ופרישותו העצומה מגיל קטן ממש, או בכינויו המוכר יותר לרוב בשם "רבי" ע"ש היותו ה'רבי' של כל עם ישראל לכל הדורות כמי שכתב את התורה שבע"פ לעם ישראל כדי שלא תישכח.

תולדות חייו

כשנולד רבי, גזרו הרומאים שלא למול את התינוקות, רבו שמעון בן גמליאל מל את בנו במסי"ג, והרומאים ששמעו ע"כ, ציוו שאמו תגיע עימו לרומא, בדרך לשם נפגשה אימו עם אם אם התינוק אנטונינוס שלעתיד יהיה קיסר רומי, ולאחר שהתיידדו החליפו תינוקות, מה שהציל את רבי, כיוון שאנטונינוס כמובן לא היה מהול, ישועה זו הייתה תחילתו של קשר בין שני התינוקות.

רבי יהודה הנשיא היה בנו של רבן שמעון בן גמליאל נשיא ישראל, בדור שאחרי החורבן, והיה ממשיך המסורת של התורה כתלמידם של אביו וכתלמידו של רשב"י.

בגמ' (--) נאמר שביום שבו נפטר רבי עקיבא נולד רבי יהודה הנשיא וזאת כדי שהמשך של התורה הק' תימשך, ואכן ריה"נ הנהיג את עם ישראל במשך שנים רבות בתקופה של מלחמות וגזירות נוראיות כנגד כל מה ששם של יהדות נדף ממנו.

כתיבת התורה שבעל פה

רבי היה הראשון שהחליט להתיר את כתיבת התורה שבע"פ, דבר

ביום ההילולא

מקיימים המוסדות הכנסת אורחים כיד המלך, לרבבות העולים להשתטח על הציון הק'.

פעולות כבירות אלו דורשות ממון רב, ע"מ שהמפעל הקדוש הזה יימשך, ועל כך אנו באים בקריאה אליך, למען תטה שכמך לעניין גדול זה ותזכה גם לעשות נחת רוח לצדיק ולזכויות בעולם הבא, גם להחזיק לומדי תורה, וגם לזכות לתפילות המיוחדות של האברכים על הציון הק'.

מאז החלו התפילות על הציון הק', החלו לזרום למזכירות המוסדות, ישועות נפלאות וגדולות, אם בנושאים רוחניים ואם בנושאים גשמיים, אשר רבי בכוח השפעתו בשמיים מחולל למען התורמים למוסדות הקדושים הקרויים על שמו ולזכרו, בפרט נערמו כמה וכמה סיפורים מיוחדים על הצלחה בלימוד התורה שכידוע בכוח המשניות לפתוח את השכל, ואף מ'מזוני רוויחי' לא נעדרו הסיפורים, שכן "על שולחנו של רבי לא חסרו צנון וחזרת לא בימות החמה ולא בימות הגשמים".

להתרפק על קברו של אחד מגדולי ישראל בכל הדורות, כשבנוסף אין במקום את הצרכים הבסיסיים להגעה כחדרי שירותים, ואף עזרת נשים נורמלית, כשהציון עצמו הוא כשני מטר רוחב על כחמשה מטר אורך.

למרות כל האמור לעיל, קם בשנת תש"פ הרב אהרן נמני הי"ו והקים את "מוסדות רבי יהודה הנשיא" המפעילים במקום כוללים, כולל משניות - ללמוד את תורתו של רבי על ציונו וכן כולל חצות וכידוע דברי הקיצושי"ע על עניין החיבור בין חצות למשניות ובוודאי בציונו של מחבר המשניות וז"ל: אם אפשר לו להשכים ולקום בחצות הלילה לעשות אז תיקון חצות, מה טוב... ואח"כ יעסוק בתורה איש איש כפי יכולתו. ושיעור משניות קודם לכל דבר (ועי"ז זוכה לנשמה, משנה אותיות נשמה)".

דבר זה דורש משאבים גדולים, הכוללים הסעות יומיות, מילגות מכובדות לאברכים, וכן סיוע למשפחות האברכים המוסרים נפשם על התורה הק' בחגים ובימים טובים.

מקובצת" על אף המערערים וזה לשונו הק': "וקבלה בידי שקברו בצפורי ואני זכיתי והייתי על קברו. ואפשר דאף על גב דמקום קברו קנוי לו בבית שערים לפי שנפטר בצפורי והיה ערב שבת כדאמרין בירושלמי וכדכתיבנא לעיל לא נקבר אלא בצפורי".

וכך נקטו כל הנוסעים הראשונים. מקום קברו של מעתיק התורה שבע"פ היה שומם במשך שנים ע"ג שנים, בפרט שהמקום מוקף גם בישמעלים רבים, ונשתכח מלב כל, מקום ציון קדוש ונורא זה.

מוסדות רבי יהודה הנשיא בציפורי

ב"ה אכשר דרא ועקב המחסור בדיור, הותאמה העיר היהודית הקרובה נוף הגליל ליישוב לשותו"מ חרדים לדבר ה', העיר העתיקה הר יונה, ובכך התאפשר לתושביה להתחיל להפעים חיים במקום.

דא עקא, עדיין הקשיים גדולים משום ששני שערי ברזל אוטומטיים, חוסמים את הדרך אל הקדושה ובעצם גרמו לרבים לותר מראש על האפשרות

סיפורי ישועות מולפאים

המתחוללים בציון רבינו הקדוש רבי יהודה הנשיא

בן זכר אחרי 18 שנה

שבו ראו רבים ישועות נפלאות, ובעיקר נענו במהרה.

החלטתי אם לא יועיל לא יזיק, בפרט שהכרתי את כל הגמרות על גדולתו של רבי וההשפעות שהיו על ידו, בכך שאישה לא הפילה פרי בטנה.

הרמתי טלפון למוסדות רבי יהודה הנשיא, והם הסכימו להתפלל עלינו שנזכה לבן זכר.

לא עבר יותר משנה ובזכות כוח רבינו הקדוש הוא רבי יהודה הנשיא, נפקדו בבן זכר.

לכן החלטנו שלילד יקראו 'יהודה' ע"ש הנס הגדול שנעשה בזכות התרומה למוסדותיו."

"אפתור לכם את החידה" הוא אומר בקול מאושר "כידוע לכם, זכינו אני ובני ביתי לארבעה בנות צנועות וצדיקות, ותמיד הודינו להשי"ת על המתנות הנפלאות הללו, יחד עם זאת קיננה בליבנו התקווה שיום יבא ויהיה לנו גם בן זכר, שמונה עשרה שנה חיכינו לרגע הזה ובאותם שנים התפללנו בכל מקום שרק יכולנו להעלות על הדעת, נתנו צדקה והלכנו לקבל ברכות מצדיקים, אבל הישועה בוששה מלבא..."

"כבר כמעט התייאשנו, אלא שלפני כעשרה חודשים פנה אלי אברך יקר מהר יונה שבצפון, ואמר לי ששמע על תקוותינו, ולדעתו כדאי לנו לתרום לרבי יהודה הנשיא, וללומדים על ציונו, מקום

"ויקרא שמו בישראל..." האבא רוכן ואומר את השם "...יהודה בן ר' עקיבא... ישמח האב ביוצאי חלציו ותגל האם בפרי בטנה..."

רחש לחש בקהל המוזמנים.

יהודה?

יש את סבא פתח תקוה ר' שמואל סלמון אבא של אמא שנפטר לפני הרבה שנים, יש את סבא טערפיק מחיפה ר' יוסף טערפיק ז"ל שנפטר רק בשנה האחרונה וכולם היו בטוחים שעל שמו ייקרא הרך הנולד, למה יהודה?

ר' עקיבא נעמד באמצע הסעודה.

תרומה אחת. שכר כפול.

טלפון במשרדי המוסדות. טלללל טללל. "מוסדות רבי יהודה הנשיא..."

הוא מתפרץ "לא תאמינו..." הוא אומר בקול נרגש "מאותו חודש שהתחלתי את ההו"ק התחלתי לקבל על כל עבודה שכר כפול, אפ"י שבדרך הטבע, הייתי צריך לחכות עוד כמה שנים לכך...תודה רבה לכם...יש שכר לפעולתי... שתזכו לעשות..."

יישר כוח. חיזקתנו.

יהודה הנשיא מקבל כפליים בחזרה ומהר מאד, יש כבר רבים שנושעו בפרנסתם ע"י השפע שהיה לרבי יהודה הנשיא..."

"תראו... זה לא פשוט לי..."

"תנסה חודש אחד ותחליט אם היה שווה או לא..."

"...טוב בסדר, אחזור אליכם בסוף החודש" הוא אומר.

אחרי שלושה חודשים.

"מדברים ממוסדות רבי יהודה הנשיא" כן...!? עוד התרמה..."

"האם הינך מעוניין לתרום הו"ק של 100 ש"ח למען לומדי התורה הקדושה העמלים על תורתו של התנא הקדוש בציון בציפורי?"

"אני ממש מצטער אבל אין לי שום אפשרות, אני עובד כסופר סת"ם ולא מסיים את החודש מאיפה אקח הו"ק... לא! עם כל הכבוד אין לי את האפשרות..." "אני מביין... אבל תדע לך שמי שנותן לרבי

זיווג שני אחרי 10 שנות ציפייה...

זה קורה במשפחות הכי טובות.

כך גזרה חכמתו ית' ו"לא כל כפפה מתאימה לכל יד".

הייתי בחורה רגילה לחלוטין והתחתנתי עם בחור רגיל.

אבל כבר מהרגע הראשון החלו החריקות. ומהר מאוד נאלצנו לפרק את החבילה.

לתאר את ההמשך במילים פשוטות יהיה קשה עד בלתי ניתן.

האם זה צודק או לא אינני יודעת. אבל בציבור שלנו גרושה היא לא בדיוק האדם הכי "נורמלי".

זה מתחיל במשפחה הקרובה. בסבא וסבתא. ובעיקר בדודות הטרחניות ששואלים במבט מאשים "למה" ואז נאנחים אנחת "למה הצעירים האלו כ"כ נמהרים, למה הם לא יודעים לכופף את הראש"?

ממשיך בברורים החטטניים של השכנות, "מה קרה" ו"אויש, מה יהיה עכשיו"?

וכמובן כל מי ששומע את המילה גרושה מנסה לא "להסתכל" אבל מזוית העין עוקב מה יכולה לעולל אישה שקצת - סליחה - לא נורמלית.

הכי קשה זה ההורים שאינם יודעים איך להסתדר עם ילדה שפתאום חוזרת הביתה.

וגם שידוכים פרק שני הוא לא בדיוק דבר מוכר להם ב"ה.

הרי ההצעות שהם מקבלים לא היו מתאימות

בשום שלב של חייהם, למה שיקבלו אותם עכשיו. שוכחים שמדובר באחת שכבר לא בדיוק "רגילה".

וכך חולפים השנים בזו אחר זו. מנסים בינתיים לאסוף את השברים מכאב הגירושין.

מי יוכל להבין לליבו של אדם אחר. מי יוכל להבין את הלבטים הבלתי נגמרים. מי יוכל להבין את הכאב הבלתי נסבל. את הצער השורף כל חלקה טובה...

להיפרד. לא להיפרד. נכון הוא לא היה בסדר אבל אולי נמשוך עוד קצת...

ואחרי מעשה לחזור להיות ילדה של אבא ואמא כשכל החברות מסביבך יולדות ילדים ומספרות על חלאקה לילד השני. והלב נפצע ונשבר.

ואת העיניים אפשר לישא רק אליו למעלה. כי כולם בטוחים שאת אשמה.

שידוך ועוד שידוך, הצעה ועוד הצעה, בירור ועוד בירור, עוד רעיון שנגנז ועוד הצעה שהתפוצצה ברגע האחרון.

כך עשר שנים. עשר שנים של סבל בלתי נראה.

זר לא יבין זאת. להגיע לגיל שלושים במהירות ועדיין לא נמצא הבאשערט.

יום אחד התגלגל לידיי פרוספקט על ציון רבי יהודה הנשיא. בו מסבירים את גדולתו של רבן של כל הדורות מסדר המשניות וכוחו בהשפעת השפע בחייו ובעיקר במותו שאז נאמר שכל מי שהשתתף

בהלווייתו זכה לעוה"ב.

מה שבעיקר צד את עיני, היה סיפור על אחד שתנם למוסדות הקרויים ע"ש אותו צדיק "מוסדות רבי יהודה הנשיא" והייתה לו ישועה, זה כשלעצמו לא היה חידוש יש הרבה ארגונים ומוסדות שיש ישועות ע"י תרומה אליהם.

אלא שאותו אחד נושע בפרק זמן קצר בישועה פלאית ממש.

ואני אין לי סבלנות. כבר חיקיתי 10 שנים תמימות. אין בי עוד כוח לחכות.

מרימה טלפון לפני שאתחרט "מוסדות רבי יהודה הנשיא שלום".

"אני מעוניינת לתרום הו"ק של 72 שקלים למשך שנה, ואם אפשר להתפלל על אפרת בת אביבה שתמצא במהרה את זיווגה ההגון..."

"...במהרה במהרה" אני מדגישה "תזכו למצוות".

חיקיתי 10 שנים. אבל הישועה אחרי התרומה למוסדות הקדושים הגיעה אחרי 10 ימים!!!

ביום העשירי בדיוק לתרומה, התארסתי בשעטו"מ עם המיועד לי בעזהש"ת.

הוריי היו בהלם מהמהירות. וכך גם כל המכרים.

אבל אני לא נדהמתי ידעתי שזה מה שיקרה. תרמתי לצדיק שמוריד את השפע בקדושתו ולמען התומכים בלומדי תורתו הק' על ציון קודשו. ובכוחו הגדול הישועה מגיעה מהרה מהרה.

אבל אני לא נדהמתי ידעתי שזה מה שיקרה. תרמתי לצדיק שמוריד את השפע בקדושתו ולמען התומכים בלומדי תורתו הק' על ציון קודשו. ובכוחו הגדול הישועה מגיעה מהרה מהרה.

שידוך תוך חמישה ימים!

"הם אמרו שזה לא מתאים..."

שוב פעם נסגרה דלת, ושוב פעם התקווה בליבה כבתה.

יצחק היה בחור ככל הבחורים, סטנדרטי, מאופק, מסודר, עוזר לכל דורש, נעים הליכות, יודע ומבין כמעט בכל נושא, מעורה בחברה.

גם ברוחניות הוא היה ממוצע פלוס – לומד, מתפלל, עושה מה שצריך, ילד טוב ירושלים.

מעידות כמו כל אחד אחר פה ושם, לא משהו יוצא דופן.

אולי זו הסיבה שהוריו היו בטוחים שכמו כל אחיו גם כאן השידוך ירוץ, ולא ראו סיבה להילחץ.

בגיל שמונה עשרה כנהוג, הוא נכנס כמו כל אחיו לעולם השידוכים, להסתובב בגלגל שבו מבררים, בודקים, שדכנים שקצת משנים פרטים...

אופס, משום מה כל השידוכים נתקעו בשלב הבירור.

פעם מדובר במשפחה השנייה שלא רצתה, ובפעם אחרת במשהו שכלל לא מתאים וכדרכם של שדכנים – זרקו את השם כדי להיות ראשונים בלי לבדוק יותר מדי ניצני התאמה.

היו מספר שידוכים שהתקדמו גם יותר, אך לכדי פגישה לא הגיעו.

לא מדובר בגיל מבוגר. גיל 22 איננו גיל שמרימים ידים.

ועדיין...

לב של אמא – שרוצה לראות את בנה מסודר כבר, כשבני גילו בחסידות אליה הם משתייכים כבר הולכים עם עגלות, והוא עיניו נשואות מתי יזכה לבנות את הבית.

לב של אמא...

אז היא נסעה לקבר רחל, ולשמואל הנביא, לציון הרשב"י במירון ולציון רבי מאיר בעל הנס, בכתה לפני הצדיקים, שזכותם תועיל לו.

כללו של עניין, צלחת עדיין לא נשברה.

שבת פר' חיי שרה כד' מרחשוון תשפ"ב – משה אחיו של יצחק – שגר בהר יונה –

מתארך בבית ההורים.

הוא רואה את הצער של אימו, והוא מנסה להסביר לה את חשיבות לימוד המשניות שעליהם כתוב שהם מביאים את הגאולה ועוד על ציון התנא הק' שחיברם ואת הישועות הנפלאות שישנם יומיום לתורמים

ולב של אמא שומע וקובע: "תכניס את השם שלו לתפילה ע"י מוסדות רבי יהודה הנשיא" היא אומרת "ונראה מה יקרה".

"יש לי אפשרות בזכות התרומה הקבועה שלי למוסדות ואני אכניס אותו ואת תראי שבזכות רבינו הקדוש זה יקרה מהר מאד" הוא עונה בהחלטיות.

הס"מ לא טומן את ידיו.

משה חוזר הביתה ומתחיל להרגיש לא טוב. מכאן לשם. קורונה. המילה שחדרה לחיינו בשנתיים האחרונות.

עד יום רביעי הוא לא יכל בכלל לחשוב על כלום, חוץ מתה, אקמול, ושכיבה במיטה.

ביום רביעי הוא נזכר. הוא מתקשר למוסדות רבי יהודה הנשיא "תתפללו עלי שאהיה בריא" ואז נזכר ומוסיף כבדרך אגב "ובאופן קבוע תוסיפו את השם יצחק בן אלישבע לזיווג הגון בקרוב ממש".

רביעי כד' במרחשוון תשפ"ב בערב. היום הראשון לתפילה בציון של רבינו הקדוש שנשא את משא העם על כתפיו.

היא נזכרת בשם שמישהו זרק אבל לא התקדם אפ' לכדי בדיקה.

בהחלטה פתאומית ותמוהה משהו היא מרימה טלפון לשכנה ש"קצת יודעת", ומקבלת ממנה את המספר של המשפחה ההיא.

מחייגת בדיים רועדות לאמא, ובראשה רצות המחשבות 'בטח היא לא תבין מאיפה נפלתי עליה, בלי שדכן ובלי הקדמה... אבל מה יש להפסיד כבר'.

"הלו?"

"כן, מדברת כאן אלישבע ליברמן" בולעת מהר את הרוק "אני יודעת שזה ממש לא מקובל, אבל בכל אופן, רציתי לנסות להציע לך הצעה בקשר לבת שלך...!?"

"כן...!?! במה מדובר...?"

'להגיד מהר, לפני שאבין שטעית'

"אה... אני יש לי בן, הוא בן 22... הוא לומד

בישיבת... הוא בחור טוב, חברותי, זורם, מבין עניין...תראי אני אמא שלו אז בטח תרצי לברר... אבל רק רציתי להציע..."

"אוקיי, נברר ואני אחזור אליך אם זה יהיה רלוונטי".

"תודה"

'לפחות היא לא דחתה אותי'

חמישי כה' מרחשוון 2:00 בצהריים. היום השני לתפילה בציון הק' על יצחק בן אלישבע.

רבי פועל במהירות יתירה עבור התורמים ללימוד תורתו בישיבה על קברו.

יצחק וה"שווער" לעתיד יושבים כבר לפגישה.

מכאן ואילך העניינים רצים במהירות מסחררת, כשאת כל הפגישות מתאמות המחוננות לעתיד, דבר מוזר לכשעצמו, ובמוסדות רבי יהודה הנשיא יודעים ששום דבר כבר לא מוזר.

רגילים שהתורמים חוזרים – חוזרים במהירות – לדווח על הישועה הפלאית.

שני כט' מרחשוון ער"ח כסלו. היום החמישי לתפילה המיוחדת ע"י חו"ר ישיבה על קברו של רבי יהודה הנשיא בציפורי

הצלחת נשברת לצלילי הסימן טוב ומזל טוב

והלב של אמא...

היא כבר רוצה להגיע לציון הזה שלא הייתה בו מעולם.

הציון של מנהיג עם ישראל מוסר התורה בטהרתה התנא האלוקי רבי יהודה הנשיא בציפורי

שבו לא רק הגיעה הישועה אלא הגיעה מהר מהר בזכות לימוד התורה על הציון הק'.

בני, כ"ט מרחשוון

הצלחת נשברת לצלילי

הסימן טוב ומזל טוב

והלב של אמא...

היא כבר רוצה להגיע

לציון הזה שלא הייתה

בו מעולם.

הישועה שלך!

12*180

תפילה כל השנה בציון הק'
+ מעמד חצות
(בליכ ההיכלא)

12*52

תפילה 40 יום
בציון הקדוש
+ מעמד חצות
(בליכ ההיכלא)

12*360

תפילה בציון הקדוש כל השנה בחצות
+ נר בער"ח + מעמד חצות (בליכ ההיכלא)

12*1000

שותף עם רבי הקדוש

תפילה כל יום וכל לילה בציון הקדוש
+ תעודה + מי שברך בער"ח מוסרט למייל
+ מסירת שמות בימים מיוחדים בשנה

079-96-94-155

לישועה הפרטית שלך! צלצל עכשיו:
או דרך עמדות נדרים פלוס: מוסדות רבי יהודה הנשיא בציפורי

נשמה טהורה

העיניים סיפרו כבר הכל.

ראית בהם את המצוקה, את הכאב, את ההשפלה, את הייאוש והחידלון, ועל כולנה את המבע הקשה והמחוספס שסגר כל אפשרות להביט אל תוכם.

וזה לא ששאר האיברים שידרו משהו אחר. גבו היה שחוח משהו ותנועות ידיו היו לאות ומסורבלות משהו, דבר שהראה שהבחור המגודל שלפניך עבר דבר או שניים בחייו, ואם לא רצון החיים הפועם בלב כל נברא, היה מתפרק לחתיכות ח"ו.

ריב'ן - כפי שקראו לו הוריו, היה ילד שסבל תמיד מרגשות הזנחה ואי תשומת לב. זה החל כשהיה בגיל שנתיים, אז חלתה אחותו לייקי במחלה הארורה זו שלא אומרים את שמה.

מטבע הדברים, לא יכלו הוריו המסורים לטפל בו יותר מדי, כשכל הגיגיהם נתונים להציל את חייה, כך שעד גיל ארבע וחצי אז נפטרה, הוא לא באמת שהיה בבית משלו יותר מדי, וכל תקופה היה צריך לעבור מבית לבית, ומדודה ציפורה לדודה חנה, שגם להם היו משפחות מרובות ילדים, מה שגרם להתייחסות אליו להיות בהתאם, דבר שהוסיף על סבלו וגעגועיו לאביו ואמו.

כשחזר הביתה, כבר היה ילד מתבגר ביחס לגילו, והאימון בתוכו נשבר לחלוטין, ריב'ן לא הסכים להישאר לבד אפ'י זמן קצר ביותר, בגלל ש"אולי אבא ואמא לא יחזרו והוא יצטרך ללכת לדודות, והוא לא רוצה...", גם הוריו שלא בדיוק חזרו לעצמם מאז האסון לא הקדישו לו יותר מדי תשומת לב.

כשגדל קצת והבין שזה לא שייך, הפסיק לפחד, אבל זרעי ההשפלה של אותם הלילות, בהם נרדם בבכי, בלי אמא שתחבק אותו לפני השינה, שתגיד לו כמה הוא צדיק, ותספר לו סיפור כמו שרק אמא יודעת, אלו כבר נבטו בליבו, וגרמו לו להתמרד כנגד כל מי שניסה קצת לתת לו מסגרת וגבולות.

את ימי הילדות בתלמוד תורה צלח ריב'ן בשלום, משם עבר ללמוד בישיבה בינונית ומטה, וכמו בישיבה בה הבחורים כבר אינם מקבלים יחס מיוחד ואישי, ריב'ן לא קיבל את היחס שאותו כ"כ היה צריך כדי לשרוד את הממורות ימי הבחורות הסוערים.

לאחר שנה וחצי בישיבה, נסיונות

להתרומם מעל משקעי הילדות, ונפילות חוזרות ונשנות, מצא עצמו זרוק בבית, עם חבילותיו, כשמנהלי הישיבה מודיעים להוריו כי אין באפשרותם להחזיק בו יותר.

ריב'ן שמטבעו היה ביישן ועדין נפש, הפך בחור מגודל, שהלך מדחי אל דחי, בימים היה יושן עד שעה מאוחרת, ובלילות היה מבלה במחוזות רחוקים ביותר מהבית בו גדל.

הוריו הזילו דמעות כמים לפני בורא עולם על בנם הקטן שיזכה לעלות על המסילה, אבל הוא רק הלך והתרחק, עד שביום מן הימים השאיר מכתב מפורט להוריו ובו הוא מבקש סליחה ומודיע להם שהחליט לחפש את עצמו במקום אחר, אולי שם ימצא מרגוע לנפשו.

אמו לא התייאשה והמשיכה בדמעתה המצוייה מזה זמן רב על לחיה, להתפלל לפני כל יכול "אבא שבשמים, החזר את ראובן בן פסיה אליך, מכירה אני את ליבו הטהור ואת ליבו הזך, אנא השב אותו אלינו...אנא!".

בשכנות להוריו של ריב'ן היה חי יהודי בגיל העמידה מאנשי היישוב הישן בירושלים ששיבה נזרקה בזקנו, שמו היה ר' דוד בערגער.

ר' דוד זה היה מסוג האנשים שאין להם בעולמם אלא רצון ה', את יומו חילק ר' דוד בין לימוד משעות הלילה הקטנות ועד לתפילת שחרית כוותיקן בביהכ"ס השכונתי, ולאחמ"כ היה צועד לחנות המכולת הקטנה והישיבה שהוא ואשתו ניהלו במשותף, ממנה הרוויחו את פת לחמם בכבוד.

והייתה עוד עבודה לא רשמית לר' דוד.

לחנותו של ר' דוד התקבצו כל נדכה ומר נפש שחיהם היו מר להם לשבת ולתנות את צרותיהם, ר' דוד היה שומע ומאזין, משתתף ומכיל, לא פעם ולא פעמיים יצאו מחנותו אנשים שכל חייהם היו נראים להם שחורים ללא קרן אור, ולאחר שפרקו את ליבם אצל ר' דוד הייתה נזרקה בעיניהם תקוה, ר' דוד היה בעיקר מקשיב לדברים מאשר מדבר, וכבר היו הדברים צרי ומרפא למכאוב נפשם של מרי נפש אלו.

את ריב'ן ומהלך חייו, הכיר ר' דוד מקרוב ממש, עקב היותו שכן קרוב של הוריו, הוא עקב אחרי הילד ואח"כ הבחור בעיניים

דומעות ובנפש בוכייה, באישיותו המיוחדת להבין ולקלוט את תוככי הנפש פנימה הרגיש היטב מה עובר על הנשמה הטהורה והעדינה שלא הצליחה לעמוד במאבקי החיים.

ר' דוד לא אמר נואש ומדי פעם בפעם ניסה לתת לילד קצת מהתשומת לב שכל כך חסרה לו, לתת מפנימיות ליבו להעניק את מה שבשנות הילדות הצעירות נחמס ממנו, אבל זה היה קצת מדי ומאוחר מדי.

תקופה קצרה לפני שעזב ריב'ן את הבית, קבע איתו ר' דוד ללא ידיעת איש, חברותא פעם בשבוע בעליית הגג המשותפת של הבניין בו גרו, ריב'ן שתהומות נפשו סלדו ממעשיו העכשוויים וחש בליבו את אהבתו האמיתית של ר' דוד אליו הסכים ללימוד משותף של 20 דק' בכל יום בשעות הערב המוקדמות.

הלימוד שנקבע היה פרק משניות כל יום, כך החליט ר' דוד וריב'ן לא התווכח - פרק משניות שיהיה פרק משניות. כך התקדמו פרק אחר פרק, שבסיומו ר' דוד היה פונה לביתו לישון לקראת היום העמוס הבא, וריב'ן...!

ובכן ריב'ן היה פונה לחברים החדשים שמצא אחרי שנזרק מהישיבה, וחוזר בשעה מאוחרת הביתה כדי לקום למחרת לעוד יום של הרגשת ריקנות, אכזבה וכישלון.

מעולם לא שאל ר' דוד את ריב'ן מה מעשיו, ומה הילוכו במשך היום, גם לא ניסה לחזקו או להיכנס לשיחות נפש, רק משפט אחד היה חוזר ואומר לו: "יא, דו קענסט", וריב'ן היה שואל: "וואס קען איך?", ור' דוד היה מיישיר מבט ובוחר אותו בעיניו הפקחיות וחוזר ואומר: "יא, דו קענסט ווייל דו האסט אַ נשומה", ובכך היה תם לימודם.

את השנים הבאות בילה ריב'ן שהפך לרובי, באיזורים שרגל חרדית לא דורכת שם, בשעות הערב היה מתהלול עם קבוצת חברים כמוהו שחיפשה את עצמה, בכל מיני פאבים ומועדונים, חגיגות בלתי נגמרות אל תוך הלילה, כשלאחר מכן היה מתייצב בשעה ארבע לפנות בוקר במסעדה באיזור הימצאו כדי להשיג כמה שקלים בשטיפת כלים, את הכסף היה מבזבז שוב למחרת וחוזר הלילה, בגמר העבודה היה נופל סחוט נפשית ופיזית לתוך מזון מעופש בדירה עם כל מיני

יצורים שלא חשב מעולם שיעזו להתגורר עימם.

אבל כל לילה או יותר נכון כמעט בוקר, כמה דקות לפני שהיה נרדם, הייתה חוזרת אליו בדמיונותיו דמות קורנת אחת ואומרת לו: "יא, דו קענסט" והוא היה שואל בזעקה אילמת: "אבל ר' דוד, אני כ"כ רחוק מהמשניות??? וואס קען איך?" ור' דוד עונה "יא, דו קענסט ווייל דו האסט אַ נשומה..."

ואז ריב'ן היה בוכה את נשמתו, עד שהיה מרגיש נפילה חדה לתוך חור שחור בלתי נגמר ונרדם.

ר' דוד מצידו לא ויתר, את זמן הלימוד המשותף ביניהם, היה מקדיש מדי יום לעילוי נשמתו של ריב'ן, שנשמתו תזכה להיטהר להתקדש להזדכך מכל הרשת שטווה לו היצר הרע, והרי אין דבר שמטהר את הנשמה יותר ממשנה לנשמה, ואם למתים זה מועיל אפי' שהם כבר אינם יכולים לעשות מאומה, וודאי שלחיים כש'הנר דולק ואפשר לתקן" זה יועיל.

פעמיים הספיק ר' דוד לסיים את כל הששה סדרי משנה, ואף להתחיל פעם שלישית, כשרוחות סערה החלו מאיימים על חייו השלוים.

ר' דוד שהיה איש בריא וחזק, ולמעט ביקורים שנתיים אצל רופא המשפחה לא נצרך מעולם לעזרה, החל להרגיש חולשה ברגליו, חולשה שמנעה ממנו לתפקד כרגיל, ואם בתחילה ניסה להסתיר את הדבר מאשתו וילדיו, הרי שבעבור תקופה כבר לא היה באפשרותו לעשות זאת, והם שנבהלו דרשו ממנו לגשת לקופת החולים.

הד"ר פרבשטיין הפנה אותו לצילומים בבית"ח, שם לאחר סדרת בדיקות, אובחן כחולה בניוון שרירים ה"י.

ניוון שרירים היא מחלה נירולוגית נדירה

זורק את התיק על הרצפה כפינה, וניגש בחרדת קודש אל האיש השרוע לפניו, תופס בידו

"ר' דוד... הוא מתחיל להגיך גיליתי שיש לי נשמה... הבנתי... אני אכן יכול... יכול להתגבר על כל הכאב... יכול להתגבר על כל הכאב... נשמה שנתת כי טהורה היא... יש לי נשמה... והיא טהורה!"

הפוגעת בעיקר בתאי העצב האחראים לשליטה בתנועת שרירים, כמו לעיסה, הליכה ודיבור.

לרוב, תסמיני המחלה מחמירים בהדרגה, נכון לעכשיו, מדובר במחלה חשוכת מרפא, אין תרופה עבורה ולא קיים טיפול יעיל לעצירת ההידרדרות, מה שמוביל בסופו של דבר לתמותה רחמנא ליצלן.

ר' דוד לא נשבר, ולא התרגש מהבשורה הקשה, הוא המשיך את שיגרת יומו עד כמה שישל, ועל דבר אחד שמר מכל משמר, את הלימוד עבור נשמתו של ריב'ן הוא המשיך בכל זמן ועת בעקשנות בלתי מצויה, גם כשכבר לא יכול היה ללכת בכלל, ונצרך להיות מרותק לכיסא גלגלים, וגם בין ביקור בבי"ח למשנהו, את פרק המשניות היומי הוא המשיך לשנן, לזכות נשמת ראובן בן פסיה שיזכה לחזור חזרה...

ריב'ן הגיע לגיל עשרים ושתיים, ומבחור שמחפש רגשות ואהבה, הוא הפך להיות מחוספס ואגרסיבי, כל דבר שקשור למסגרת כלשהיא היה רחוק ממנו כרחוק מזרח ממערב, במקביל הוא החל לבנות לעצמו קריירה כמנגן במסביבות, היה משהו עמוק שהוא מצא בנגינה שהעניק לו פיצוי על החוסר שהרגיש בחייו האישיים, ובכל הודמנות היה מנגן ניוונים עצובים ונוגים משהו.

ואז לילה אחד זה קרה.

ריב'ן-רובי התעורר משנתו הטרופה, הפעם ר' דוד הופיע בחלומו ואמר לו את מילותיו הקבועות: "אָ, דו קענסט ווייל דו האסט אַ נשמה..." אלא שהפעם הוסיף ר' דוד את המילים הבאות: "...איך האב אויך א נשמה...". ידיו - תוך כדי שינה - חיפשו את הגיטרה, הוא נטל אותה בידיים רוטטות והחל לנגן ניגון שינגן לו ר' דוד כשלמדו את מסכת אבות (פרק ו' משנה א):

"ר--בי מאיר אומר כ--ל העו--סק ב---תורה לשמה זוכה לדברים הרב---ה, ולא עוד אלא שכל העולם כו---לו כדי הוא לו, נקרא ריע, ויע א--ה-וב, אוהב את המקום אוהב את הבריות משמח את המקום משמח את הבריות, ומלבשתו ענוה ויראה ומכשרתו להיות צדיק וחסיד ישר ונאמן, ומרחקתו מן החטא ומקרבתו לידי זכות".

שעה ארוכה ישב ריב'ן וגילף מעליו שכבות של ריגשות בדידות, השפלה וריחוק, בזכרונו עלו הימים המתוקים בהם ישב יחד עם ר' דוד בערגער ולמדו את המשניות שהכניסו לו חיות בנשמה, נתנו לו חרך צר של ניקוי לנפש, וסיפקו לו דקות של סיפוק וקורת רוח.

בשעת הבוקר החליט ריב'ן שהוא חייב לידע מה קורה עם ר' דוד, גם דבריו על כך שגם לו יש נשמה הרעידו נימים סמויים בליבו, וכך מצא עצמו מיטלטל מהעיר הדרומית בה השתקע לכיוון ירושלים

לשכונת מגוריו אותה לא פקד זה עידן ועידנים.

ר' דוד היה כבר בימיו האחרונים, הוא ניצל כל רגע ושנייה בחייו, כפי שנהג לעשות תמיד, כדי למרק נשמתו, כדי שבבא היום יוכל לתת דין וחשבון לפני מי שאמר והיה העולם, אבל את ריב'ן לא שכח.

הוא המשיך מדי יום לישא תפילה לפני רבונו של עולם שיזכה לחזור בתשובה ואולי הוא - ר' דוד - עוד יזכה לראות זאת, לאחמ"כ היה מתיישב ללימוד הקבוע של פרק המשניות היומי לעילוי נשמת...

י"ז אלול תשע"ב.
בית החולים הדסה עין כרם בירושלים, הומה מטפלים ומטופלים.

בחור עם קיטבג גדול על כתפיו החסונות, מסתובב במסדרונות ובודק היכן מאושפז ר' דוד בערגער, לאחר בירור קצר שעשה בשכונת הוריו, התברר לו שהיהודי היקר הזה נמצא כבר בדרך למקום אחר, והוא עלה על מונית ספיישל כדי להספיק לשבת איתו על עוד פרק משניות כמו בימים ההם.

במודיעין מפנים אותו לקומה 3, הקומה של החולים הסופניים, שם בחדר 243 נמצאת הנפש היקרה לליבו, היחיד שהצליח לחדור לנבכי נפשו, את הדרך הוא מבצע בריצה, פותח את הדלת של החדר...

הוא מגלה את ר' דוד שוכב על מיטה כשכולו חיור ועיניו עצומות, מכשירים רבים מחוברים אליו חלקם מצפצפים בקול מונוטוני, והוא מבין שהגיע בשעות האחרונות ממש.

זורק את התיק על הרצפה כפינה, וניגש בחרדת קודש אל האיש השרוע לפניו, תופס בידו "ר' דוד..." הוא מתחיל להגיך "גיליתי שיש לי נשמה... הבנתי... אני אכן יכול... יכול להתגבר על כל הכאב... יכול להתגבר על הכל... נשמה שנתת בי טהורה היא... יש לי נשמה... והיא טהורה!"

ר' דוד פוקח את עיניו למחצה, ומביט לעינים על הבחור שיושב לצידו, ובשארית כוחותיו הוא לוחש "ריב'ן, תזכור שיש לך נשמה... נשמה טהורה... ואתה יכול להתחיל הכל מחדש... וגם לי יש נשמה... תלמד על נשמת... משניות לנשומה..."

ריב'ן מבטיח, שיאמר משניות לעילוי נשמה, חיוך רפוי עולה על שפתיו של ר' דוד.

רגע לאחר מכן מזנקים המדדים, וריב'ן נקרא להישאר בחוץ, רק בני המשפחה מורשים להיכנס, אבל בחוץ יושב הבן שנשמתו מלופפת בנשמת האיש היקר שנשמתו נפרדת כעת מהעולם, והוא יודע שהגיע הזמן, לחזור לעילוי נשמה... נשמה טהורה.

מעמד מרטיט ונורא הוד בהצגת הקלרה

של יום ההילולא בעיון הקדוש
מנין אברכים ר"ח יתפללו עליך
בזמן נורא זה!

079-96-94-155

לישועה הפרטית שלך! צלצל עכשיו:
או דרך עמדות נדרים פלוס: מוסדות רבי יהודה הנשיא בציפורי